

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین یادگیری خود راهبر با یادگیری الکترونیکی دانشجویان در دوران اپیدمی ویروس کرونا

محل انتشار:

فصلنامه رویکردی نو در علوم تربیتی، دوره 2، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

امیر فلاحی - آموزگار آموزش و پرورش

خدیجه جاسمی - دانش آموخته کارشناسی ارشد رشته برنامه ریزی درسی

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر باهدف بررسی رابطه بین یادگیری خود راهبر با یادگیری الکترونیکی دانشجویان در دوران اپیدمی ویروس کرونا انجام شده است. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه دانشجویان گروه علوم تربیتی دانشگاه پیام نور کرمانشاه می باشد که حجم نمونه در این پژوهش 226 نفر بوده و برای گزینش آن ها از روش نمونه گیری تصادفی ساده استفاده شد. ابزار گردآوری داده ها در این پژوهش پرسشنامه یادگیری خودراهبر فیشر و همکاران (2001) و پرسشنامه استاندارد آمادگی یادگیری الکترونیکی واتنیز (2004) بودند. برای تحلیل داده ها از آمار توصیفی برای پی بردن به میزان مشارکت گروه های مختلف تحصیلی زنان و مردان و آمار استنباطی ضریب همبستگی پیرسون، آزمون تی و تحلیل واریانس استفاده شده است. نتایج پژوهش نشان داد که بین یادگیری خود راهبر و یادگیری الکترونیکی رابطه معنی داری وجود دارد. در ادامه نتایج پژوهش نشان داد که میزان یادگیری خود راهبر در میان گروه زنان و مردان و همچنین در گروه های مختلف تحصیلی جامعه ی ما تفاوت معنی داری ندارد.

کلمات کلیدی:

یادگیری خود راهبر، یادگیری الکترونیکی، دانشجویان، ویروس کرونا، یادگیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1046653>

